

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 23/2024
14.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босилковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Даница Констатиновић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Бошко Жилић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда на седници одржаној 14.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Вишег суда у Новом Саду за одређивање другог стварно надлежног суда за одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду П 25544/2021 од 15.06.2023. године.

Образложење

Виши суд у Новом Саду доставио је Врховном суду захтев, у форми решења Гж 7344/2023 од 24.10.2023. године којим је усвојио предлог тужене (који је доставио тужиљи, а која му се противила) јер сматра оправданим разлоге из жалбе тужене за делегацију надлежности другом стварно надлежном суду за одлучивање по жалби.

Законом о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23) прописано је (члан 62) да захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана (став 8); да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози (став 1); те да о захтеву надлежног суда одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

Врховни суд налази да у конкретној ситуацији нису испуњени услови за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету.

Према стању у списима, првостепеном пресудом Основног суда у Новом Саду П 25544/2021 од 15.06.2023. године делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да накнади тужиљи нематеријалну штету у износу од 40.000,00 динара за душевне болове због повреде угледа и части, проузроковану двома реченицама које је тужена упутила тужиљи на радном месту у Установи студентског стандарда Студентски центар Нови Сад у којој су обе запослене.

Наводи из жалбе тужене на којима је заснован њен предлог за делегацију надлежности, које је Виши суд у Новом Саду прихватио, проследивши предлог овом суду фактички као свој захтев за делегацију надлежности, односе се на страховања

тужене да жалбени суд неће бити непристрасан приликом одлучивања о жалби. То међутим није оправдан разлог за делегацију надлежности, јер је за такав случај законом прописана могућност употребе других правних средстава. Изнети разлози немају такав значај да би оправдавали одређивање другог стварно надлежног суда за доношење одлуке по жалби у овом поступку, нити указују на то да би се поступак лакше спровео пред другим стварно надлежним судом у смислу члана 62. став 1. ЗПП.

На основу изложеног, Врховни суд је одлучио као у изреци решења, применом члана 62. Закона о парничном поступку.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић